

זמני ת"א:

כניסת השבת:

16:16

יציאת השבת:

17:15

ר"ת: 17:49

לקבלת העלון

במייל – שלחו

הודעה ל:

sagif_@walla.co.il

זה השער לה' עדיקים יבוא בו

וישלה

כוחה של תפילה (ביאטון 'קול ברמה')

כתב ה'חזון איש' זצ"ל: "התפילה היא מטה עוז ביד האדם" – התפילה היא כמקל בעל כח אשר יכול עמו האדם להניע דברים בעולם, והכל בכח פנייתו ובקשתו למי שאמר והיה העולם. כי אדם הדבוק בה' ופונה אליו בכל עת הצורך – זוכה לראות כיצד ה' עונה לו. סיפר הרב הגאון יצחק זילברשטיין שליט"א: "לפני זמן קצר, הגיע אליי יהודי וסיפר לי את המעשה המדהים הבא שאירע עמו: "אותו יהודי הינו שומר תורה ומצוות המתגורר בשכונה יוקרתית בארץ, אשר האנשים הדירים בה רחוקים כליל מתורה ומצוות, והוא נמנה בין האנשים הבודדים השומרים תורה ומצוות. והנה, לפני כשנה, בהתקרב חג הסוכות, חיפש הוא מקום מתאים לבניית סוכה למשפחתו. נשמע פשוט, אך מהר מאד התברר כי הדבר לא פשוט בכלל, ואף הוא בגדר בלתי אפשרי. ומדוע? באותה שכונה יוקרתית היה חוק, כי אין להקים שום מבנה, ולו זמני, בשטח פתוח מחוץ לבניינים. כלומר, כל אדם שרצה להקים סוכה, דוכן מכירה או כל מבנה זמני בשטח השכונה – מיד היה זוכה לקבל את פניה של המשטרה שהרסה את המבנה שלו. כך הם החיים בשכונה יוקרתית. אך אותו יהודי שלנו לא ויתר וחיפש מקום להקים את סוכתו. והנה, מצא הוא מקום ראוי סמוך לביתו ומיד החל בבניית הסוכה. אך לחוסר מזלו, כמה שכנים שראו זאת, החלו לצעוק עליו והרסו לו את הסוכה במו ידיהם. אך הוא לא התייאש, הלך הוא למקום אחר בקרבת מקום ובנה שם שוב את סוכתו. אך לצערו, גם שם, ראו זאת השכנים הסמוכים, הם ירדו אליו בשאגות ופירקו לו את הסוכה. כך חזר ונשנה הדבר כמה וכמה פעמים. אותו יהודי מספר לי, כי שראה כי אכן זו משימה כמעט בלתי אפשרית וכי אין מקום בשכונה בו יניחו לו לנפשו, החליט כי הכתובת היחידה שיכולה לעזור לו ולסדר לו את כל העניינים, היא הלא, מלכו של עולם – ה' יתברך. על פי טבע, אין דרך אפשרית לבנות סוכה באיזור, אך הלא שהיה מאמין גדול כי ה' שומע ומאזין לתפילת כל יהודי, פרש ידיו לשמיים ופנה לבורא עולם, כאיש הפונה אל רעהו ומפרט לו את מצוקת ליבו: "רבונו של עולם, הרי אתה אב רחמן, ויודע אתה כי רוצה אני מאד מאד לשבת בחג בסוכה, כפי שציוות עליי בתורתך. אך רואה אתה, אבא יקר, כי בשכונה זו אין מסכימים לבנות סוכות מחוץ לבית, ואף יודע אתה כי אינני רוצה להסתכסך עם שכני ולריב עימם, ובפרט בחג הסוכות, אשר הוא זמן השלום והאחדות. לכן, אנא, רבונו של עולם, עשה כחוכמתך וביכולתך שאזכה לבנות סוכה בהסכמת השכנים, איני יודע איך יתכן דבר כזה, אך בידך כל הכוחות לעשות הכל, אז אנא, אבא יקר, עשה זאת למעני..."

כך יצאו מילים יקרות אלו מליבו הטהור, מילים של פניה ובקשה לבורא שבשמיים, וכידוע, כי אין שום תפילה של יהודי ששבה ריקם, כל תפילה נשמעת בשמיים, וה' מחליט מזה הטוב ביותר לעשות עם אותה תפילה. וכבר כתב הספר 'חסידים' כי תפילה שמתפלל האדם על עניינים רוחניים, תורה ומצוות – מתקבלת מיד ועולה לשמיים ובטוח שתתקיים ותיעשה. סיים הוא את תפילתו וניגש לבנות שוב את הסוכה צמוד לביתו בתקווה ותפילה שה' אכן יושיעו הפעם. לאחר כשעה, סיים הוא לבנות את הסוכה ושב לביתו. למזלו, עדיין לא הבחינו בכך השכנים. והנה, לאחר כמה דקות, אירע מקרה יוצא דופן בבניין בו גר. אשתו של אחד השכנים שהיה מתנגד גדול לסוכה ואף הרס אותה מספר פעמים, קיבלה התקף – לב קל. בעלה, מיהר להזמין אמבולנס שיגיע בדחיפות לבניין מספר 19 תוך דקות ספורות הגיע האמבולנס לאיזור, אך הוא לא הצליח לאתר את הבניין. הנהג התקשר לבעל ואמר לו כי אינו יכול לזהות את מס' הבניין, וזאת מפני שהבתים בשכונה החדשה עדיין לא היו בנויים לחלוטין ועדיין לא הוצבו עליהם מספרים. כך שאינו יודע להיכן להגיע. "אנא, רד למטה ותן לי סימן היכר להיכן להגיע", ביקש נהג האמבולנס. הבעל המבוהל ירד מהר מהבניין, והנה הוא מבחין מולו בחניה בסוכה הגדולה של השכן, שזה עתה סיים לבנות. "אני נמצא בבניין שעל יד הסוכה", הודיע לנהג. הנהג זיהה מיד את הסוכה, והצליח להגיע ברגע האחרון ולהציל את חיי האשה. אם היה הנהג מתמהמה רגע אחד נוסף, האשה כבר לא היתה כיום בחיים. לאחר כמה שעות מיהר אותו שכן לבניין ודפק על ביתו של אותו יהודי שומר תורה ומצוות, היהודי שלנו פתח לו, ואז אותו שכן קפץ עליו, חיבקו ונישקו, ואמר לו בהתרגשות עצומה: "חיייה של אשתי ניצלו בזכותך, בזכות הסוכה שלך. רק בזכות הסוכה הגיע נהג האמבולנס בזמן והציל את חיייה של אשתי, אני חייב לך את כל חיי", אמר בדמעות. ואז הוסיף ואמר: "אני מתחייב לך, כי מעתה תוכל להעמיד את סוכתך במקום זה ללא הפרעה, וכי כל מי שיתלונן וינסה להזיז אותה – אני אטפל בו אישית". אותו יהודי שומר תורה ומצוות התרגש מכך שזכתה סוכתו להוות הצלה לחייה של אשת השכן ואף שמח על ההבטחה להעמדת הסוכה על תילה. לאחר ימים ספורים הבריאה אשתו של השכן לחלוטין וחזרה לביתה בריאה ושלימה. אף היא נכנסה לביתו של היהודי שומר תורה ומצוות והודתה לו מקרב ליבה שהציל את חייה. השכנים אכן שמעו כל הנעשה והסכימו פה אחד כי יתנו לשכן להשאיר את סוכתו ולחגוג בה כל שבעת ימי החג. כל דיירי השכונה ששמעו על המעשה העידו כי ברור להם לחלוטין, כי אלוקים בשמיים גלגל את כל הנעשה, אך ורק כדי להעמיד את סוכתו של אותו יהודי שנשא אליו תפילה לזכות לקיים את מצוותו".

כי התפילה הינה מטה עוז ביד האדם, וכי אם רק יפתח האדם את ליבו הטהור ויפנה לאביו שבשמיים בתחינה ובבקשה שימלא את מבוקשו, וודאי ישמע ה' את תפילתו, ובפרט אם מתפלל הוא על דברים רוחניים של תורה ומצוות – אז מובטח לו שנשמעת תפילתו ואף תתקיים. רק לפנות לבורא עולם ששומע ומאזין לכל אחד! (טוב לחסות בה' גיליון 449)

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו (לב,ד)

מובא במדרש ב"ר (ע"ה,ג') כי היתה טענה על יעקב אבינו שהתגרה בעשיו, ועל כך נאמר (משלי כו, יז): "מִחֲזִיק בְּאֲזְנֵי כָלֵב עֵבֶר מִתְעַבֵּר עַל רֵיב לֹא לוֹ". הקשה ה"חתם סופר" זצ"ל: מדוע נחשב הדבר שיעקב אבינו התגרה בעשיו? הלא הוא השפיל עצמו לפניו, שלח לו מתנות, שלח מלאכים לפניו, השתחוה לו, כינהו "אדני" – היכן כאן ההתגרות? זאת ועוד: בפרשת "תולדות" מובא שיצחק אבינו, החזיק את עשיו כצדיק ורצה לברכו. ותמוה, הלא גם אם באמת עשיו היה צדיק, אבל יעקב ודאי שהיה צדיק עוד יותר ואם כן מדוע שעשיו יקבל את הברכות ולא יעקב. אלא מסביר ה"חתם סופר": יצחק אבינו ראה שיעקב אבינו הוא איש תם יושב אוהלים, אך מי ערב לכך שאם יצא מן האהל יישאר תמים ושלם ולא ינזק מן ה"רחוב"? מי ערב לכך שיחזיק מעמד ויעמוד במבחן כמו אברהם אבינו? לעומתו, עשיו היה איש שדה ומעורב בין הבריות, ובכ"ז נשאר צדיק לפי ראות עיניו של יצחק אבינו. לכן הוא ראוי לברכת יצחק. אמנם הקב"ה סיבב שיעקב יקבל את הברכות, אך החשש של יצחק לגבי יעקב עדיין נותר בעינו – האם יישאר בשלמותו גם כשיצא מתוך ארבע אמות של תורה.

ואכן, ה' סיבב שיעקב אבינו נאלץ לצאת מאהלו ולשהות כעשרים שנה מחוץ לבית. כולל שהייה קשה וממושכת אצל לבן הרשע. עתה יעקב חוזר מבית לבן, והוא שולח לעשיו.. "כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדֹנָי לְעֵשָׂן כֹּה אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִם-לְבָן גֵּרְתִי וְאַחַר עַד-עֲתָה" (לב,ד). דע לך שהברכות מגיעות לי ולא לך! כי "עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי", הוכחתי שגם לאחר התמודדות קשה עם ניסיונות העולם נותרתי שלם. ועל כך אמרו חז"ל כי זהו "מְחֻזְקֵק בְּאֲזֵנֵי כָּלֵב עֵבֶר מִתְעַבֵּר עַל רִיב לֹא לוֹ". מדוע יעקב מעלה עתה את עניין הברכות ומעורר מחדש את הנושא הרגיש הזה? (להתעדן באהבתך – יש"כ למחבר הרב אהרון לוי שליט"א)

עם לבן גרתי ואחר עד עתה (לב,ה)
וברש"י, עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי. שואלים המפרשים איך קיים יעקב תרי"ג מצוות בחו"ל, הרי חלק מהמצוות שייכים רק בארץ ישראל? בספה"ק 'אמרי נועם' תירץ עפ"י המדרש שיעקב שמר רק את השבת. והכוונה שהרי כל המשמר את השבת כאילו קיים כל התורה, ובזה מיושב שאכן נחשב כאילו קיים את כל התרי"ג מצוות.

ב"חתם סופר" מתרץ ש"שמר" הוא מלשון 'ואביו שמר את הדבר', לשון ציפיה, שיעקב אמר שציפה וקיווה לקיים את כל התרי"ג מצוות, והרוצה לקיים את המצווה ונאנס מעלה עליו הכתוב כאילו עשאו. (ציוני תורה)

עם לבן גרתי ואחר עד עתה (לב,ה)
מסופר על הרה"ק רבי חיים מצאנז זיע"א שישב פעם בשלחנו הקדוש, אחז בזקנו שיוורד על פי מדותיו ואמר: "עם לבן גרתי" הנה הלבין כבר זקני "ואחר עד עתה" ואנכי מתמהמה כל הימים ועדיין לא חזרתי בתשובה. כעבור רגע של שתיקה חזר וסיפר: בעיר ליזענסק היו עסקני ה"חברה קדישא" אנשים פשוטים מאד וקטני דעת כיון שהגיעה שעתו של הרבי ר' אלימלך להסתלק מן העולם באו ואמרו לו: רבי התוודה על מעשיך, השיב להם רבי אלימלך: "והיכן הייתם כל הימים עת ישבתי ליד השולחן ואכלתי צלחת מלאה בשר לתיאבון? הלא אז עדיין היה בי הכח לשוב, מה לכם כי באתם עתה בהיותי חדל אונים, ואחרי שסיפר להם איך היה מרבה לאכול ולשתות, חזר ופירט חטאים אחרים שכביכול נכשל בהם, וכך חשב ומנה את החטאים שכל אחד מהנוכחים שם עבר ומוסיף לעבור, והתייפחו בבכיה גדולה, ולא זזו משם עד שנעשו כולם בעלי תשובה אמיתיים.

ויקח מן-הבא בידו מנחה לעשן אחיו (לב,ו)
מסופר על הגאון רבי יוסף דוב סולביצ'יק זיע"א רבה של בריסק שנסע פעם ברכבת עם כמה יהודים, כשהגיע זמן תפלת מנחה ביקש רבי יוסף להתפלל מנחה בציבור ולאסוף מנין של עשרה יהודים לתפילה, אולם באותו קרון לא היו אלא שמונה יהודים חרדים, אך היו עוד שנים מן "המשכילים", הואיל ושמעו שהרב רוצה לצרפם למנין התחמקו ונשמטו אחד אחד ויצאו לקרון אחר, כיון שכך נתבטל המנין, והרב ומקורביו נאלצו להתפלל ביחידות, בתום התפילה נראו שני "המשכילים" חוזרים לקרון ותופסים את מקומותיהם כאילו לא אירע דבר. אמר אותה שעה רבי יוסף למקורביו בקול רם כדי שישמעו גם אותם המשכילים, כל ימי הייתי תמה על מה שאמרו חכמינו בראשית רבה (עג – ח) שיעקב אבינו היה משופע בעדרי צאן ובקר עד שהיה זקוק לשישים ריבוא כלבים כדי לשמור על העדרים העצומים שברשותו, אם כן כששלח יעקב מנחה לעשו אחיו מכל הבהמות שברשותו עזים ותיישים, רחלים ואילים פרים ופרות, עיירים ואתונות, מדוע לא שלח בתוך המנחה הגדולה גם כלבים כדי לשמור על העדרים הרבים האלה? אולם עכשיו הוסיף רבי יוסף דוב בחיור נתיישבה לי תמיהה זו, אמנם רצה יעקב לצרף גם כלבים למנחה ששלח לעשו, אבל מסתבר שמנהגם של כלבים לברוח מן ה"מנחה".

בין אדם לחברו

למנוע בושה מיהודי

מסופר על הגה"צ רבי נתן צבי פינקל זיע"א, שעבר פעם לפני התיבה בתפלת מנחה, ובהגיעו לאמירת קדיש נבהלו השומעים, מפי הרב יצאו הברות מגומגמות ומקוטעות כאילו אין הוא בקי כלל במלות הקדיש הנאמרות בארמית, התפלאו המתפללים מה זה ארע לו לרב, חקרו בדבר והתברר כי באותו בית כנסת נוהג להתפלל לפני התיבה יהודי אבל, שקשה עליו הקריאה מתוך הסידור, ובכל פעם שפוצה הוא את פיו, זה גורם לחלק מהמתפללים לצחוק לעגני, החליט על כן רבי נתן צבי לרדת לפני התיבה בנוכחותו של אותו יהודי, ולהוכיח לכל כי גם הוא עלול להתקשות ולטעות בקריאה, כך קיזה רבי נתן צבי תקטן בושתו של היהודי.

כאשר נכנסו הגרמנים לעיר ליעז, נטל בידי הרב מליעז את ספר התורה הקטן וברח דרך חלון ביתו. הוא נרד עד שהגיע ללונדון. בלונדון התאכסן בביתו של אברך חרדי, והלה הציע לו לכהן כרב בית הכנסת. "המשרה פנויה", אמר האברך, וכדרך אגב הוסיף "שמעתי שהיה בדעת המתפללים למנות את רבי אליהו לאפיאן למשרה זו". הרב מליעז דחה את ההצעה. בשום פנים ואופן לא אבה לקחת את הרבנות מרבי אליהו. באותו זמן שמע רבי אליהו כי הרב מליעז הגיע מחוסר כל ללונדון והוא זקוק לפרנסה. עם כניסת השבת הגיע רבי אליהו לביתו, לקח אותו לבית הכנסת, הושיבו בכותל המזרח והכריז בפני הקהל: "מצאתי בעבורכם את האדם המתאים ביותר לשמש לכם כרב", והפליג בשבחו מאד. כך הפך הרב מליעז לרב בית הכנסת. אילו הם גדולי ישראל. בזמנים שהיו בעיות כלכליות עמד הצדיק רב אליהו לאפיאן זצ"ל ומסר את משרתו ופרנסתו ליהודי במצוקה. זה ביטחון זה חסד זה גדלות.

מעשה בהרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זיע"א שיצא מביתו עטוף בטלית ומעוטר בתפילין, ופניו מועדות לבית הכנסת, לפתע יצאה אישה אחת מנשי אחד ממתנגדיו, ושפכה עליו קיתון של מים, וחירפה וגידפה אותו. נכנס רבי לוי יצחק לבית הכנסת ואמר: רבונו של עולם, אבקש ממך, אל תעניש את האשה הזאת, כי לאמיתו של דבר מה שעשתה, הרי רצון בעלה הוא, כי בוודאי לא עשתה על דעת עצמה, אם כן איפוא "אשה כשרה" היא.

בע"ה זיווג הגון: עוז בן מרים, לירון אמיר וענבל בני פנינה, הילה בת אסתר, גיא בן חוה, חמוטל בת ויקטוריה, שגיב בן רותי.

הצלחה ופרנסה טובה: לשגיב בן מרים, מורן בת רותי, אלכסי בן אירנה, לירון בן פנינה.

לרפואה שלמה: ציפורה בת מורוור, לציפורה בת מרים, אורלי בת מלכה, אייל בן שרה, שי בן רחל, יחזקאל בן אידה, רבקה בת מסעודה, אלכס בן רימה, יצחק יעקב בן יפה, אילן בן מסעודה, יוסי בן ציפורה, יוסף בן ציפורה.

לעילוי נשמת: אהרון רפאל בן רבקה ז"ל, בנימין בן סולי ז"ל, חביב בן סולי ז"ל, בתיה בת סולי ז"ל, גבריאל בן מורוור ז"ל, מיכאל בן מורוור ז"ל, רחמים בן מורוור ז"ל, יחזקאל בן יהודית ז"ל, דבורה בת טובה ז"ל, ישראל בן חנה ז"ל, דבורה בת מרים ז"ל. ארז בן חיה ז"ל, יוסף מיכאלשוילי בן רפאל ז"ל, חנה בת שמחה ז"ל, דוד אמנו בן מזולה ז"ל, משה בן שושנה ז"ל, שרה רוסיקו מנשרוב בת תמר ז"ל, ז'קלין לוי בת מסעודה ז"ל.